

‘ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಹಿರಿಯರನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಕಂಡಂತಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಚ್ಚ್ (ಕಂದಾ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. ತಾವೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೇ ಕರೆದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.’

‘ಆಗಲಿ ಬೇಟಾ ಕೊಚ್ಚ್, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯರಂತೆ ಎಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ, ನನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಕಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು’ ಎಂದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೈಯ ಚೇತು ಓಡಿಬಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ‘ಈ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಕೈಯ ಭೋಜನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು ಸ್ವಾಮೀಜಿ’ ಎಂದು ಬೇಡಿದ.

‘ನಮ್ಮಂತಹ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕರೆದು ಊಟ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಹೇಳು? ಏನೋ ಹಣ್ಣು ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬದುಕುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಊಟ ಹಾಕಿದರೆ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತೇವಾ? ಆದರೆ ನನ್ನ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಆನಂದ ನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದು ಚೇತುವಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡಿದರು.

‘ಬಾ ಕೊಚ್ಚ್, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಸ್ಪುಡಿಯೋ ನೋಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ ತೋರಿಸು’ ಎಂದರು ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಅಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಪುಡಿಯೋಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಚಿತ್ರಪಟಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಆನಂದಿಸಿದರು. ‘ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈ ಆರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ತಮ್ಮದೊಂದು ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಬೇಡಿದರು ಅಣ್ಣ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತರು. ಅಣ್ಣ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೈಟ್ ಬರೆದುಕೊಂಡರು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಚೇತು ಬಡಿಸಿದ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದರು. ‘ಕೊಚ್ಚ್, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಾವು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥದೊಂದು ದಿನ ನೀನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಂಭೆ, ಊರ್ವಶಿ, ಮೇನಕೆ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನೀನು ರಚಿಸಿರುವ ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯರಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯರಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!’ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಣ್ಣ ಆಗಾಗ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ರವಿವರ್ಮ

ಬೊಂಬಾಯಿ ಗವರ್ನರ್‌ರವರು ಔತಣಕೂಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವೇ. ತಕ್ಷಣವೇ ನಾನು ಬರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿತು. ನಾನೇ ಗಾಡಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಗವರ್ನರ್ ಸಾಹೇಬರಿಂದ ಪತ್ರವೊಂದು ಬಂದು ಕಾದಿತ್ತು. ‘ನನ್ನ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಗಾಡಿಯವನ ಆರೋಗ್ಯವೇ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ ಎನಿಸಿತೆ?’

ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಶಿಶುಪಾಲ

ಹೀಗಿತ್ತು ಅದರ ಒಕ್ಕಣೆ. ರಾಜವರ್ಮ ಕೇಳಿದ ‘ಏನು ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲಿ ಅಣ್ಣ?’

‘ಹೌದು ಎಂದು ಬರೆ’ ಎಂದೆ.

‘ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿದ್ದೀರಾ?’

‘ಹೌದು, ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಹೆದರಿಕೆ ಏಕೆ?’ ಎಂದೆ.

ಮರುದಿನ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಸಿ ಮಹಿಳೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ರಾಜವರ್ಮ ಹೇಳಿದ. ಅತಿಥಿಗಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಕೆ ಅನುಪಮ ಸುಂದರಿ ಎಂಬುದಂತೂ ಮೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ.

‘ನಾನು ಫೈನಾ, ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಬಂದೆ’ ಎಂದಳು ಯಾವ ಪೀಠಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ. ‘ಏಕೆ? ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ?’ ತಿಳಿಯದೆ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಗವರ್ನರ್‌ರ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗಾಡಿಯವನ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ.’

‘ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಮಾನವೀಯತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲವೆ? ಗವರ್ನರ್‌ರ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ! ನಿಜ ಹೇಳಲು ಹೆದರಿಕೆ ಏಕೆ?’

‘ನಿಮಗೆ ಚಿಕಾಗೋ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ಪದಕಗಳು ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ಪುಡಿಯೋ ನಾನು ನೋಡಬಹುದೇ?’

‘ಧಾರಾಳವಾಗಿ, ಬನ್ನಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿದೆ’ ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದೆ. ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಚಿತ್ರ ಅರ್ಧರಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ‘ಕೃಷ್ಣನ ಉತ್ತರಿಯ ಚೈನೀಸ್ ರೆಡ್ ಅಲ್ಲವೆ?’

‘ಹೌದು, ಆದರೆ ಗಾಢವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕ್ರಿಮ್‌ನ್ ರೆಡ್ ಬೆರೆಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.’

(ಸಶೇಷ)